

[PORUCZOWAĆ *vb impf*

1 pl praes poruczuj(e)my.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wkładać na kogoś obowiązek zrobienia czegoś, polecać, rozkazywać:

Ze zdaniem dopełnieniowym: Poruczuiemy, żeby bormistrz na gorach dźiesiętyniki narządził
OrdunekGórn 46.

Formacje współrdzenne cf PORUCZAĆ.

MC